

Före detta studenter blir ambassadörer

Allt fler universitet och högskolor startar alumniverksamheter med fast anställd personal och egen budget. Tidigare studenter – alumner – blir på så vis lärosätenas ambassadörer i samhället. I utbyte erbjuds de före detta studenterna bland annat kurser och internetbaserade kontaktnät.

II – Att inte fånga upp kontakterna med tidigare studenter vore ett slöseri med resurser, säger Cecilia Johansson som på halvtid ansvarar för uppbyggnaden av KI Alumni vid Karolinska institutet i Solna.

I USA och Storbritannien är alumniverksamheter en etablerad företeelse för att bibehålla och dra nytta av kontakten med tidigare studenter vid universiteten. I Sverige är företeelsen ganska ny, åtminstone då det handlar om en icke ideell verksamhet.

Handelshögskolan i Stockholm tillhörde de första högskolorna som centralt beslutade om och budgeterade för en alumniverksamhet. Nu börjar även de högskolor och universitet som bedriver medicinsk utbildning intressera sig för detta.

Inför årets AT-stämma har AT-läkaren Anna Hårdemark i Stockholm kartlagt utbredningen av alumniverksamheter i landet, och det enda universitet med en medicinsk fakultet som enligt den kartläggningen ännu inte startat eller planerat för att starta en sådan verksamhet är Lunds universitet.

KI har kommit längst

På de flesta universitetsorter finns det en central alumniverksamhet för hela universitetet, och det har fram tills nu främst handlat om att bygga upp en ramverksamhet som institutioner och fakulteter på sikt ska kunna utveckla ytterligare. Ifråga om specifikt medicinska alumniverksamheter har Karolinska institutet kommit längst. Idag är KI Alumni en egen enhet med egen budget, den planerar att anställa en koordinator på heltid. Nu har även alumniföreningen vid KIs odontologiska fakultet, med cirka 400 medlemmar, som drivs ideellt av studenterna själva, planer på att införliva sig med den medicinska fakultetens förening.

– Redan 1999 startade vi i liten skala, men det var under förra året som satsningen tog ordentlig fart. Vi byggde då upp ett interaktivt nätverk med en mängd olika sökfunktioner, där man bland annat kan kommunicera med varandra på nätver-

kets anslagstavla, ta kontakt med gamla kurskamrater etc. Sedan juni 2001 har vi fått 1 300 medlemmar som aktivt gått in och registrerat sig, och som utan kostnad kan använda de olika tjänsterna, säger Cecilia Johansson.

– Före detta studenter är de bästa ambassadörerna för ett universitet, och vi hoppas att alumniverksamheten ska leda till vinster i form av bland annat rekrytering av såväl nya studenter som personal, och kanske även genom att medlemmar blir mentorer eller handledare för dagens studenter. Vi kan från vår sida erbjuda vidareutbildningar som är specialanpassade till den utbildning medlemmen har. Det kan även handla om erbjudanden om att delta i seminarier etc.

I en dialog med KIs institutioner kartlägger nu KI Alumni vilka behov institutionerna har, liksom vad institutionerna själva kan erbjuda medlemmarna i föreningen.

Universitetens tredje uppgift

I grund och botten handlar det dock till stor del om att uppfylla universitetens sk tredje uppgift; den att på olika sätt samverka med det omgivande samhället. Men för att det ska fungera måste verksamheten ha »ett ömsesidigt mervärde«, säger Fredrik Lindmark, alumnikoordinator vid Umeå universitet.

– Genom alumniverksamheten skapar vi kontakter med såväl det privata näringslivet som den offentliga sektorn, samtidigt som före detta studenter får möjlighet till vidareutbildning och att söka kontakt med tidigare kurskamrater, säger Fredrik Lindmark.

– Här i Umeå har vi nu 36 000 tidigare studenter inlagda i vår alumnidatabas. Det är dels samtliga som läst vid Umeå universitet sedan 1977, dels alla som doktorerat hos oss sedan 1970.

Bland de uppgifter som databasen innehåller finns de nuvarande arbetsplatser på vilka de före detta studenterna/doktoranderna nu befinner sig, samt vilka universitetsutbildningar de genomgått. Samtliga har tillfrågats om de vill ha fortsatt information från universitetet, om de är intresserade av löpande kompetensutveckling etc.

– Jag tror att allt fler på universiteten kommer att få upp ögonen för vilken nytta man kan ha med en alumniverksamhet, säger Fredrik Lindmark.

Peter Örn

peter.orn@lakartidningen.se

Engqvist glömde Läkareförbundet

II Bristen på läkare inom äldre vården är ett stort problem. Trots det var Läkareförbundet inte inbjudet när socialminister Lars Engqvist måndagen den 25 februari träffade fackliga organisationer

Lars Engqvist.

inom äldre vården för att höra vad fackförbunden vill att staten gör för att öka rekryteringen till äldre vården.

– Det är förvånande att man inte har alla kategorier i vården med, säger Carl-Eric Thors, ordförande i distriktsläkarföreningen och Läkareförbundets representant i föreningen Bravå, Bra vård för äldre.

– Läkareförbundet anser att det behövs en bättre läkarmedverkan i äldre vården för samordningen av de medicinska insatserna. Detta är också viktigt för att övrig personal skall kunna diskutera och ventilera medicinska ställningstaganden. Förbundet formulerade en policy förra året om hur en ökad läkarmedverkan skulle kunna förbättra äldre vården och den hade en bred spridning.

Arbets terapeuter och sjukgymnaster är andra viktiga grupper som, enligt Kommunförbundet, behöver öka inom äldre vården. Men inga Saco-förbund var inbjudna till mötet. Detta föranledde ordförande i Saco, Anna Ekström, att skriva ett brev till Lars Engqvist där hon uttrycker sin förvåning över att flera viktiga yrkesgrupper utelämnades i diskussionen. Hon skriver att hon utgår från att detta var ett misstag.

Läkartidningen har sökt Lars Engqvist som har valt att inte kommentera saken i Läkartidningen. Hans pressekreterare hänvisar till det skriftliga svar som socialministern kommer att skicka till Saco.

I en riksdagsdebatt om äldre vården fredagen före mötet sa Lars Engqvist bland annat apropå mötet:

»Vi ska då särskilt diskutera svårigheterna att anställa utbildad personal. Jag är medveten om att det i första hand är kommunerna som har arbetsgivaransvaret, men jag tycker att det är viktigt att vi diskuterar på vilket sätt staten kan ge ökat stöd till kommunerna.«

De inbjudna organisationerna var Kommunalarbetsförbundet, SKTF och Vårdförbundet.

Elisabet Ohlin

elisabet.ohlin@lakartidningen.se